

بیماری های پوستی در کارکنان علوم آزمایشگاهی

اختلالات پوستی مرتبط با کارکنان علوم آزمایشگاهی

۱- سوختگی های شیمیایی

سوختگی های شیمیایی یک شکایت رایج در بین کارکنان آزمایشگاه است. که به دلیل کارهایی است که شامل تماس نزدیک با انواع مواد شیمیایی است. تجهیزات حفاظت فردی مانند دستکش، عینک و پیش بند محافظ ممکن است احتمال قرار گرفتن در معرض را کاهش دهد. تجهیزات شستشو باید در محل وجود داشته باشد تا خطرات کارکنان کاهش یابد.

۲- درماتیت تماسی تحریک کننده و آلرژیک

درماتیت تماسی تحریک کننده و درماتیت تماسی آلرژیک در کارکنان آزمایشگاه شایع است که عمدتاً به دلیل قرار گرفتن مکرر در معرض آلرژن ها و محرک ها است. درماتیت تماسی همچنین می تواند در اثر تماس با حیوانات آزمایشگاهی ایجاد شود. علائم و نشانه های رایج درماتیت شامل قرمزی، تورم، تاول، تراوش و گریه یا خشکی است. شایع ترین محل درماتیت تماسی پشت دست، مچ دست و ساعد است.

۳- آسیب مکانیکی

صدمات مکانیکی خطر دیگری برای کارکنان آزمایشگاه است. آنها اغلب به دلیل دست زدن به وسایل نوک تیز مانند لانس، لوله های شیشه ای و غیره هستند. ماهیت سریع کار آزمایشگاهی و/یا نادیده گرفتن پروتکل های مناسب یکی از عوامل موثر در بسیاری از این آسیب ها است. صدمات مکانیکی کارکنان آزمایشگاه را در معرض خطر عفونت های باکتریایی ثانویه زخم قرار می دهد.

۴- عفونت های پوستی

کارکنان آزمایشگاه های میکروبیولوژی در معرض

کارکنان علوم آزمایشگاهی در آزمایشگاه های سراسر جهان به گونه ای پیوسته در تحقیقات و تجزیه و تحلیل شرکت دارند و به دلیل ماهیت کار آزمایشگاهی، بیشتر در معرض خطر بیماری های پوستی هستند. در یک مطالعه روی ۵۶۴۱ کارمند از ۱۳۷ آزمایشگاه مختلف، ۲۳ درصد از کارکنان به دلیل نگهداری و مراقبت از حیوانات آزمایشگاهی دچار بیماری پوستی شده بودند.

علل بروز خطر بیماری های پوستی

در کارکنان علوم آزمایشگاهی

- ماهیت سریع بودن کار آزمایشگاهی
- کارهایی مانند جمع آوری، مخلوط کردن، ترکیب کردن یا بارگذاری نمونه ها در نمونه های خودکار ممکن است کارگران را در معرض انواع مواد شیمیایی قرار دهد.
- وجود مواد شیمیایی مانند رنگ ها، حلال ها، ضد عفونی کننده ها و سایر مواد تمیزکننده.
- احتمال تماس با آلرژن ها و مواد تحریک زا

آشنایی با اختلالات پوستی شغلی

اختلالات پوستی شغلی به دلیل ماهیت شغل فرد ایجاد، و یا بدتر می شود. آنها حدود ۸۰ درصد از بیماری های شغلی را در سراسر جهان تشکیل می دهند، اما در ایالات متحده و سایر کشورهای توسعه یافته، به دلیل افزایش اقدامات ایمنی و اتوماسیون، میزان آن کاهش یافته است. ماهیت لایه لایه و انعطاف پذیر پوست در برابر مواد شیمیایی، گرما و سرمای شدید، تشعشعات خورشیدی، آلرژن ها و محرک ها محافظت می کند، با این حال، انواع مختلف کار می تواند منجر به نقص در دفاع پوست و توسعه درماتوزها شود.

بسیاری از میکروارگانیسم ها هستند که می توانند پوست را آلوده کنند، به ویژه اگر یکپارچگی سد پوستی به خطر بیفتد. چنین عفونت هایی عبارتند از:

- عفونت های پوستی باکتریایی
- عفونت های قارچی پوست
- عفونت های ویروسی پوست
- عفونت های مربوط به بندپایان، کرم ها و سایر حشرات.

ارزیابی ریسک محل کار

• ارزیابی ریسک محل کار آزمایشگاهی باید شامل ارزیابی موارد زیر باشد:

- شرایط فیزیکی کار (نور مناسب و ...)
- تعمیر و نگهداری منظم تجهیزات آزمایشگاهی
- نگهداری، جابجایی و دفع ایمن مواد شیمیایی آزمایشگاهی و تیز
- آگاهی از مواد شیمیایی منفرد، خواص و خطرات آنها
- آموزش کارکنان در مورد ایمنی آزمایشگاه
- ارائه امکانات حمام و شستشو در محل
- پروتکل های روش های مختلف آزمایشگاهی
- همکاری بین مدیران آزمایشگاه و کارکنان لازم است تا اطمینان حاصل شود که آزمایشگاه ها واقعا ایمن هستند و از حوادث جلوگیری می شود.

تجهیزات حفاظت فردی

بسته به ماهیت دقیق کار، تجهیزات حفاظت فردی برای کارکنان در آزمایشگاه می تواند شامل موارد زیر باشد:

- دستکش
- عینک
- پیش بند محافظ
- لباس محافظ و پوشش کفش
- ماسک.

چنین تجهیزات محافظ شخصی می تواند از پوست - نه تنها روی دست ها بلکه از بقیه بدن - در هنگام برخورد با مواد خطرناک محافظت کند.

توصیه های مراقبت از دست برای کارکنان

علوم آزمایشگاهی

- استفاده مناسب از تجهیزات حفاظت فردی برای محافظت از پوست

• شستن دست ها پس از دور انداختن وسایل حفاظت فردی و پیروی از پروتکل کلی شستشوی دست ها، در صورت نیاز از ژل ها و ضد عفونی کننده های مبتنی بر الکل استفاده کنید.

- برای جلوگیری از حساسیت به لاتکس، استفاده از دستکش های غیر لاتکس را انتخاب کنید
- استفاده از نرم کننده ها و مرطوب کننده ها
- در اولین علائم و نشانه های تحریک یا خراش پوست، به دنبال کمک پزشکی باشید.

روش تشخیص بیماری پوستی شغلی

تشخیص بیماری پوستی شغلی باید بر اساس موارد زیر باشد:

- یک سابقه شخصی و پزشکی دقیق، از جمله سابقه شخصی آتوپی (به ویژه آگزمای آتوپیک)
- سابقه شغلی، شامل ماهیت شغل و احتمال مواجهه ناشی از کار با آلرژن ها یا محرک ها
- ظهور و پراکندگی علائم پوستی
- در صورت مشکوک بودن به واکنش آلرژیک، پچ تست انجام می شود.
- تست های آزمایشگاهی برای باکتری ها، قارچ ها، ویروس ها، بندپایان، کرم ها و سایر حشرات

درمان بیماری پوستی شغلی

- کورتیکواستروئیدهای موضعی، با پردنیزولون خوراکی در صورت لزوم
- نرم کننده ها
- ارجاع به متخصص پوست برای فتوتراپی یا درمان ایمونومودولاسیون در صورت وجود درماتیت مداوم یا مقاوم به درمان خط اول.

منبع:

This is a translation into Farsi of an article originally published in English: Brian Wu, Skin conditions in scientists and laboratory technicians. Available from <http://www.dermnetnz.org>, November 2016.